

Zelzele gibi umumi musibetlerde, rahmetle taltif edilenler masumlar ve mazlumlar olarak nazara verilmekte, inanç ve itikat şartı zikredilmemektedir. Bu konuyu biraz daha açar mısınız? Rahmetin iltifatı için iman şart değil midir?

"Madem mazlum, zâlim ile beraber musibete düşmek, hikmet-i İlahîce lâzım geliyor. Acaba o bîçare mazlumların rahmet ve adaletten hisseleri nedir?"

"Bu suale karşı cevaben denildi ki: O musibetteki gazab ve hiddet içinde onlara bir rahmet cilvesi var. Çünkü o masumların fâni malları, onların hakkında sadaka olup, bâki bir mal hükmüne geçtiği gibi, fâni hayatları dahi bir bâki hayatı kazandıracak derecede bir nevi şehadet hükmünde olarak, nisbeten az ve muvakkat bir meşakkat ve azabdan büyük ve daimî bir kazancı kazandıran bu zelzele, onlar hakkında ayn-ı gazab içinde bir rahmettir."

Önce, "Rahmetin iltifatı için iman şart değil midir?" sorusu üzerinde kısaca duralım.

Allah Rahmân'dır. Rahmâniyetin manası, dünyada mümin olsun kâfir olsun, insan olsun hayvan olsun bütün canlıların rızkının verilmesi, ihtiyaçlarının görülmesidir. Lemeât'ta geçen şu ifade, konumuz noktasında büyük önem taşır:

"Hem dünyada, hayatın hakkı şamil ve âmmdır. O rahmet-i âmmenin bir cilve-i manidar, onun bir sırr-ı hikmeti var; küfür mani değildir." (Sözler, Lemeat)

Rızık hayatın hakkı olduğu gibi, şifa da hayatın bir başka hakkıdır. **Rezzak** ve **Şafi** gibi bir çok ismin tecellileri için iman şart değildir. Bu tecelliler iman yahut küfre bakmaz, canlının mahiyetine bakar. O hayata ne gerekiyorsa verilir. Zaten dünyanın imtihan meydanı olmasının da gereği budur. Hayatın hakkı noktasında bütün insanlar eşit tutulacaklardır ki, imtihan tahakkuk etsin. Mesela, ziya ve hava da hayatın en önemli birer lazımıdır. Bu nimetler sadece inananlara verilse imtihan sırrı bozulur.

Demek ki, bu dünyada rahmetin iltifatı, bütün insanlar ve diğer canlılar için geçerlidir. Cennetteki iltifat-ı rahmet için ise iman şarttır.

Bu noktadan bakıldığında, “bir nevi şehadet” ifadesini “hükmen şehit olma” olarak anlaşılır; bu ise ancak iman sahipleri için geçerlidir.

Harpte öldürülen müminler şehit oldukları gibi, kazalarda, bazı ağır hastalıklarda, doğum olayında, ilim tahsil ederken ölenlerin de hükmen şehit olmaları bildirilmiştir. Bu şehitlerin asıl şehitlerden farkları, bunlar elbiselerinden tamamen soyularak yıkanılırlar, şehitler ise elbiseleriyle defnedilirler.

İnanmayanlara gelince, onların da masum ve mazlumlarının çektiği sıkıntılar yine neticesiz değildir. Zâlim bir kâfirle mazlum bir kâfirin cehennem azabından hisseleri aynı olmayacaktır.

Zilzal Sûresinde geçen,

“Her kim zerre miskal hayır işlese onu görür, her kim zerre miskal şer işlese onu görür.”

mealindeki ayet-i kerimenin verdiği derse göre, mahşer meydanında, hesap gününde insanlar bütün amellerini yazılmış olarak bulacak ve göreceklerdir. Burada sadece müminler değil, bütün insanlar kast edilmiştir. Zira, “her kim” ifadesi bütün insanları içine alır.

Üstadımızın bu konuda [Kastamonu Lahikası](#)nda yer alan çok önemli mektubundan sadece bir bölümünü nakletmek isteriz:

“Rusya'daki çoluk çocuğa acıyarak tahattur ettim. O manevi ihtarın beyan ettiği taksimat bu elîm şefkate bir merhem oldu. Şöyle ki:”

“O musibet-i semaviyeden ve beşerin zalim kısmının cinayetinin neticesi olarak gelen felâketten vefat eden ve perişan olanlar, eğer on beş yaşına kadar olanlar ise, ne dinde olursa olsun şehit hükmündedir. Müslümanlar gibi büyük mükâfât-ı maneviyeleri, o musibeti hiçe indirir...”